

FEM SANGE

1. Rosen, af Chr. Winther.
2. Hvad Lærken sang, af Carl Andersen.
3. En Sommeraften, af M. Rosing.
4. Min Ungdoms Priis, af M. Rosing.
5. Lille Karen, af C. Ploug.

MED PIANO-ACCOMPAGNEMENT

componerede af

JULIUS STEENBERG

Forlæggernes Eiendom

KJØBENHAVN.

HORNEMAN & ERSLEV.

Stockholm: Abr. Hirsch.

Priis: 60 Sk.

ROSEN.

(Chr. Winther.)

3

Julius Steenberg.

Allegretto grazioso.

PIANO.

1. Ro - - sen Ro - - sen
2. Vaa rens
3. rin - - ger, Sy - - rin-ger og
4. aab-ne de

1. sid - der paa Tro - - nen, hun ha - ver den stør - ste Magt.....
2. Høi - tids - klæ - - de sees Lil - li - e, Nel - lik, Vi - ol.....
3. Ak - ke - lei - - er, Re - se - da med Tu - - sind - fryd.....
4. gyl - ne Skaa - - ler, da duf - ter den he - le Krands.....

1. hun bæ - - rer Scept - ret og Kro - - nen for al - - le
2. yd - my - - ge - lig frem - træ de for hen - des
3. for hen - des Fod sig nei - - er i de - res
4. men Ro - sen dem o - - ver - straa - ler som So - - len

1. Blom - sters Pragt.
 2. Dron - nin - ge - stol.
 3. ri - ge - ste Pryd.
 4. Stjer - ner - nes Glands.

1. I
 2. Sy
 3. De
 4. Mig

rallent.

Ped.

blomst - - rer, mig blomstrer i Sands og Sin - - de en

Flor ud - af Tan - ker frie....., for dig de al - le maae svin - de,

thi du, du er Rosen der - i, du er Ro - sen der - i.

HVAD LÆRKEN SANG.

5

Scherzando.

(Carl Andersen.)

1. Det var en dei - lig For - aarsstund, blidt drøm - te Land og Sø, og
løf - ter mig mit Vin - ge - par, dog Da - len dybt jeg seer, Der -
Un - gersven - den pluk - ker dem af Pi - gens sø - de Mund; hun.

p e leggiero.

1. Blæ - sten tog sig Or - lov og sang sig o - ver Ø,, men Lær - ken blev og
2. ne - de seer jeg Tven - de, hvor Bu - sken kjær - ligt leer - jeg troer, de pluk - ke
3. byt - ter dem mod an - dre fra Elskovs fag - re Lund men al - drig, al - drig,

Ø. poco rall dim.

1. sang der - hjem - me, men Lær - ken blev og sang der - hjemme og sang der - hjem -
2. rø - de Ro - ser, saa lif - li - ge, saa rø - de Ro - ser, saa rø - de Ro -
3. end jeg sku - ed de Ro - ser, der saa dei - ligt lu - ed, saa dei - ligt lu -

1. 2. 3.

1. me:
2. ser;
3. ed a tempo.

2 „Høit
3 „Ei

1. 2. 3.

EN SOMMERAFTEN.

(M. Rosing.)

Andante sostenuto.

1. Af-ten-rø-dens ly-se Krands staaer om al-le Bak-kens Top-pe....., Sky-en fly-ver let der.

2. Ny-ligt Alt i Taa-ge stod, Regnen flød i mil-de Strømme....., Lyngens Klokke end-nu.

3. Op en lil-le Fugl sig svang, Aftnens Skjær paa Himlens Bu-e..... vin-ked' den fra Lyngens.

4. Klar i Nord er Himlens Kyst, hjem en een-som Glente svæ-ver....., svagt i Vinden Straaet

1. op-pe, dyp-per Vin-gen i dens Glands, klart dens ly-se-rø-de Bil-led er paa Sø-ens Flade.

2. drømme om den Sva-ledrik saa god, Per-ler hæn-ge paa dem al-le, langsomt de til Jorden

3. Tu-e, o det er jo Lær-kens Klang. Er du den, hvis sø-de Tril-le lød ved hen-des Have.

4. bæver, fjernt jeg hø-rer Bakkens Røst; selv jeg sy-nes mig en Kil-de, der i Lyn-gens synger

1. stil-let, Bølgen, som saa hurtigt trilled, hviler træt af Dagens Dands.

2. fal-de, sag-te hør' jeg Droslen kalde, skjult i Skoven ved min Fod.

3. lil-le, syng da, nu er Alting stil-le, syng i-gjen min Ungdoms Sang.

4. stil-le om dit Bil-le-de det mil-de, som jeg bærer i mit Bryst.

MIN UNGDOMS PRIIS.

7

Allegro con anima.

(M. Rosing.)

1. Jeg har baa - ret Lærkens Vin - ge, jeg har sun - - - get høitdens
Bø - ge, Tak, I Fug - le, al - le vil - - - de Blomster
I, som med mig tøm - te Glæ - dens Bæ - - - ger til dets

mf *legg.*

1. Sang, jeg har følt, jeg skalmig svin - ge ind i Pa - - radis en - gang, jeg har
2. smaae! Mi - ne bed - - ste Minder skju - le sig i E - - ders Bæ - gre blaae. Tak, du
3. Bund, som med mig det Samme drøm - te, gik med sam - - me Sang paa Mund! Ak, den

1. følt, jeg har kun hjem - me derhvor Sang og Glæ - de boer; E - cho af min Ungdoms
2. bed - - ste Blomst i Sko - ven, du, som vak - - te San - gen blød, du var Ly - sets Glimt fra
3. Stak - kel, som blev ik - ke født til Fri - - hed og til Sang, som sin Ungdoms Skaalmaa

1. 2. 3.

1. Stem - me e - vigt føl - - - ger mig paa Jord
2. o - ven, der sin Glands om Alting gjød.
3. drik - ke af et Bæ - - - ger u - den

2. Tak, I
3. Hil Jer, Klang.

LILLE KAREN.

Andantino.

(C. Ploug.)

1. Hu - sker Du i Høst...., da vi hjemad fra Mar-ken gik,
 2. Hu - sker Du i Vin-ter, vi sad omkring Ar-nens Ild,
 3. Hu - sker Du i Ju-len, ved Gi-gers og Fløi-ter's Klang,

legato e p

1. vend-te du i-mod mig et spør-gen-de Blik, da faldt det mig paa Sind,
 2. jeg for-tal-te E-ventyr, du hør-te til; tidt op paa mig du saae,
 3. mens vi o-ver Gul-vet os ly-ste-lig svang; saae jeg paa dig saa vist,

1. at jeg var hidtil blind; siig mig, lil-le Ka-ren, hvad men-te du da,
 2. saa jeg gik reent i-staa; siig mig, lil-le Ka-ren, hvad men-te du da,
 3. at du blev rød til-sidst; siig mig, lil-le Ka-ren, hvad men-te du da,

smorz. 1. 2. 3.

1. siig mig lil-le, Ka-ren, hvad men-te du da?
 2. siig mig lil-le, Ka-ren, hvad men-te du da?
 3. siig mig lil-le, Ka-ren, hvad men-te du da?

rallent. a tempo. p con espressione.

720.

4. *mf*

rall. See nu er det For- -aar, og Spi- -rerne fol- -des ud,
atempo. piu vivo.

mf

mf

Fug- -len byg- -ger Re- -de, og Sko- -ven staaer Brud, Alt, hvad af Liv der veed,

drømmer om Kjar- -lig- -hed; Siig mig, lil- -le Ka - ren, hvad me- -ner du nu?

mf *smorz.*

Siig mig lil- -le Ka- -ren, hvad me- -ner Du nu?

f Ped. *rall.* *meno vivo.* *rallent.*